

Der henvises til betænkningen side 278-279.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 1.

4.2.1.3. *Anvendelsesområdet for reglerne om oplysningspligt og fortrydelsesret.*

Udvalget foreslår, at reglerne om oplysningspligt og fortrydelsesret skal finde anvendelse på aftaler indgået ved *fjernsalg* og visse *aftaler indgået uden for fast forretningssted*.

Aftaler indgået ved fjernsalg.

Udvalget finder ikke, at direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser nødvendiggør ændringer af det gældende fjernsalgsbegreb, jf. den gældende lovs §§ 10 a og 10 b, og udvalget foreslår derfor den gældende definition gjort fælles for alt fjernsalg.

Aftaler indgået uden for fast forretningssted.

Udvalget foreslår derimod en ændret afgrænsning af, hvilke aftaler indgået uden for fast forretningssted, som lovens regler om fortrydelsesret og oplysningspligt skal finde anvendelse på.

Efter dørsalgsdirektivet er der pligt til at indføre fortrydelsesret, hvis en aftale om køb af varer eller levering af tjenesteydelser er indgået, eller forbrugeren har fremsat tilbud, uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted under en udflugt arrangeret af den erhvervsdrivende eller under den erhvervsdrivendes besøg hos forbrugeren eller en anden forbruger eller på forbrugeren arbejdsplads, hvis besøget ikke sker efter udtrykkelig anmodning fra forbrugeren.

Fortrydelsesretten gælder efter direktivet også i relation til aftaler om andre varer mv. end den, i anledning af hvilken forbrugeren har anmodet om den erhvervsdrivendes besøg. Det gælder dog ikke, hvis forbrugeren vidste eller med rimelighed kunne vide, at leveringen af denne anden vare eller tjenesteydelse er en del af den erhvervsdrivendes handels- eller erhvervsvirksomhed.

Medlemsstaterne har efter direktivet mulighed for at undlade at indføre fortrydelsesret ved aftaler om levering af varer eller tjenesteydelser, der er direkte forbundet med den vare eller tjenesteydelse, i anledning af hvilken forbrugeren har anmodet om den erhvervsdrivendes besøg.

I forbindelse med gennemførelsen af dørsalgsdirektivet opretholdt man i vidt omfang de allerede gældende regler, som var indsat ved den oprindelige forbruger aftalelov, og hvis anvendelsesområde på flere

punkter gav en videregående beskyttelse af forbrugeren end dørsalgsdirektivet. Med henblik på opfyldelse af kravene efter dørsalgsdirektivet blev der samtidig foretaget visse udvidelser af de gældende regler.

Af de gældende regler følger det herefter, at der som udgangspunkt er forbud mod uanmodet at rette personlig henvendelse til en forbruger på dennes bopæl, arbejdsplads eller andet sted, hvortil der ikke er almindelig adgang, med henblik på straks eller senere at opnå indgåelse af en aftale, jf. den gældende lovs § 2, stk. 1. Herfra gælder dog undtagelser for henvendelser vedrørende visse typer af varer og tjenesteydelser, jf. § 2, stk. 2. En aftale indgået i strid med § 2 er ikke bindende for forbrugeren, jf. den gældende lovs § 3.

Herudover gælder der som udgangspunkt fortrydelsesret i alle tilfælde, hvor en aftale er indgået, eller forbrugeren har fremsat tilbud, uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted, jf. forbruger aftalelovens § 5, stk. 1 og 2. Herfra gælder dog en lang række undtagelser for aftaler indgået under forskellige nærmere angivne omstændigheder, jf. § 5, stk. 3, nr. 1-10, ligesom der gælder undtagelser fra undtagelserne, jf. § 5, stk. 4 og 5. Der henvises herom til afsnit 3.1.3 ovenfor.

Udvalget stiller forslag om, at forbudet mod uanmodede personlige henvendelser på forbrugeren bopæl, arbejdsplads eller andet sted, hvortil der ikke er almindelig adgang med henblik på indgåelse af en aftale, gøres generelt, jf. pkt. 4.2.2.1 nedenfor. Det foreslås endvidere at videreføre den gældende regel i forbruger aftalelovens § 3 om ugyldighedsvirkning, såfremt en aftale indgås i strid med forbudet.

Med henblik på en forenkling af reglerne foreslår udvalget derudover, at de tilfælde, hvor der er fortrydelsesret ved aftaler indgået uden for fast forretningssted, opregnes positivt, i stedet for en regel som den gældende lovs § 5, hvor der angives en hovedregel om fortrydelsesret med en lang række undtagelser for forskellige situationer samt undtagelser fra undtagelserne.

Det er udvalgets generelle opfattelse, at forbrugerbeskyttelsesniveauet ikke bør forringes i forhold til den ordning vedrørende aftaler indgået uden for fast forretningssted, som har været gældende siden 1978, og udvalget foreslår derfor, at der fortsat skal være fortrydelsesret i nogle situationer, hvor direktivet ikke kræver det.

Det gælder tilfælde, hvor aftalen er indgået på et offentligt sted eller på en udstilling, messe mv. uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted, medmindre der foreligger køb, hvor varen og købesummen udveksles samtidig med aftalens indgåelse.